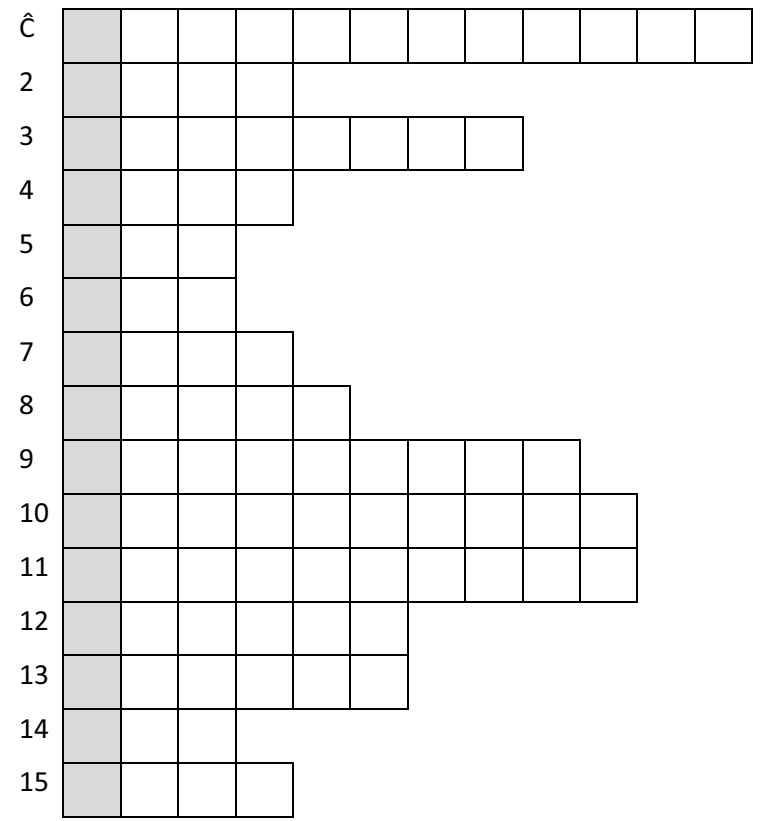

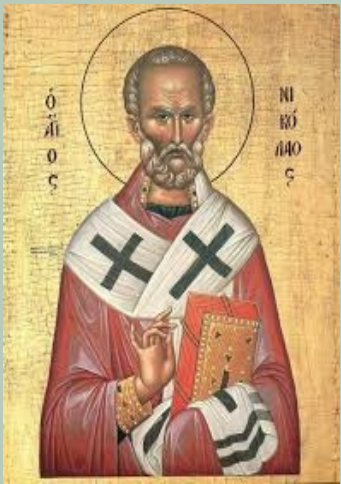
Completând corect rebusul pe orizontală, vei descoperi pe verticala A – B una din virtutile creștine.
Succes !

- 1. Fiul lui Dumnezeu
- 2. Dumnezeu este singur
- 3. Casa lui Dumnezeu
- 4. L-a vândut pe Iisus pentru 30 de arginți
- 5. Locul de fericire veșnică
- 6. Prima femeie creată de Dumnezeu
- 7. Primul om creat de Dumnezeu
- 8. Semnul creștinilor
- 9. Vorbim cu Dumnezeu prin.....
- 10. Sunt în număr de 4 în Sfânta Scriptură și aduc vestea cea bună
- 11. Praznic religios
- 12. Jetfă înmiresmată, în cădelniță purtată
- 13. Obiect de cult al creștinilor
- 14. A fost salvat de la potop
- 15. Rostit la sfârșitul rugăciunii

Daruri sufletești

nr. 26 (Anul III)
septembrie 2021

Sprijiniți Biserica Sfântul Stelian - Lucaci

Cont pentru donații:
RO 63 RNCB 00 82 04 41 79 13 00 01
BCR Sucursala Unirii

Redacția:
Preot Andrei-Mihai Zaiet
Preot Ioan Dobrescu
Maria Boghiu

Biserica Sfântul Stelian – Lucaci, Str. Logofat Udriște, nr. 6-8, sector 3, București

Programul slujbelor

MIERCURI

- Taina Sfântului Maslu și Dezlegări - ora 18:00
cateheză

VINERI

- Sfânta Liturghie - ora 8:30
- Acatistul Sfântului Stelian- ora 17:00

SÂMBĂȚĂ

- Sfânta Liturghie - ora 9:00
- Slujba Parastasului - ora 10:30
- Vecernia - ora 17:00

DUMINICĂ

- Utrenia și Sfânta Liturghie - ora 8:30
- Paraclisul Maicii Domnului - ora 17:00

Sprijiniți construirea Catedralei Naționale!

LEI : RO53 RNCB 0075 0048 9503 0109
EUR: RO96 RNCB 0075 0048 9503 0111
USD: RO26 RNCB 0075 0048 9503 0110
Sucursala Sector 4, București

Preot slujitor
Ioan Dobrescu
telefon: 0746.019.974

facebook:Biserica Lucaci

Paroh,
Preot Andrei Zaiet
telefon: 0727.190.714

Genealogia Preasfintei Fecioare Maria

În ziua a opta a lunii septembrie Biserica prăznuiește nașterea Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și Pururea Feciara Maria. A doua zi sunt serbați părinții Preasfintei, Ioachim și Ana. Citind o lucrare de curând apărută și care însumează o serie de texte vechi, traduse de emeritul profesor Remus Rus de la Facultatea de Teologie din București, am aflat un text pe care aş vrea să-l pun și în fața dumneavoastră, a cititorilor și a tuturor celor care suntețți cu sufletul și cu trupul alături de Biserica noastră. Acest text redă cartea neamurilor Sfintei Fecioare Maria și îl voi prezenta în cele ce urmează.

Solomon a născut pe Natan, Natan a născut pe Levi, Levi a născut pe Mattatha și Kesraha, iar Kesraha a născut pe Ioachim, tatăl Stăpânei noastre Maria, Sfânta Fecioară. Iar Mattatha a născut trei fiice. Numele celei mai în vârstă a fost Maria, numele celei de a doua a fost Sofia, iar al celei de a treia a fost Ana. Iar Maria a născut pe Salomeea, Sofia a născut pe Elisabeta, mama lui Ioan, iar Ana a născut pe Maria (Fecioara). La fel, Iosif a descins din David Regele, căci atunci când Natan, fratele lui Iacob, a murit, Mattath s-a căsătorit cu văduva lui, pentru a crește sămânța fratelui său. Și a născut pe Eli (Eli și Iacob acum erau frați), iar Eli a născut pe Iosif; iată atunci că (Iosif și Maria) erau înrudiți umul cu celălalt. Iar fiica lui Ioachim a devenit copilul lui Kesra, fratele lui Mattath, iar Iosif era fiul fratelui lui Ioachim tatăl ei; prin urmare, despre Ioachim se spune că este din tribul lui Iuda și din familia lui David. Acum Natan a născut doi fii, adică pe Iacob și pe Ioachim, iar când Natan a murit, Mattathia fiul lui Levi, s-a căsătorit cu văduva lui, care era din familia lui Solomon, din tribul lui Iuda; iar el a născut prin ea un fiu și ia dat numele Eli. Astfel, el a devenit fratele lui Iacob și al lui Ioachim. Iar Eli și-a luat soție și a murit fără a naște un fiu; atunci Iacob a luat-o pe văduva lui ca soție și a născut prin ea pe Iosif, logodnicul Stăpânei noastre Maria.

Ir noi vă vom spune cum Stăpâna noastră Maria a descins din Adam, ea a descins din Set strălucind ca o Perlă Albă; iar din Set, a intrat în trupul lui Enos, iar din Enos în Cainan și din Cainan în Maleleil, și din Maleleil în Iared și din Iared în Enoch, și din Enoch în Matusalem, iar din Matusalem în Lameh, și din Lameh în Noe; și în acest fel, ea s-a sălășluit în trupurile lor, trecând din trupul umiua în trupul celuiilalt. Și iarăși s-a sălășluit în trupurile lui Avraam, Isaac și Iacob, și din Iacob a venit la Iuda. Apoi a venit la Ioachim. Iar Ioachim a zis Anei, soția lui: „Am văzut cum cerurile s-au deschis, iar o pasăre albă a plutit de acolo deasupra capului meu.” Și la fel Ana i-a zis: „Am avut un vis astăzi și am văzut un porumbel stând deasupra capului meu și a intrat în pântecele meu.” Iar treizeci de zile după ce

ANUNȚURI

Pentru ziua de duminică 12 septembrie, când vom săvârși slujba de binecuvântare a elevilor și școlarilor, cei care doresc pot aduce și ghiozdanele cu rechizite și cărți pentru a le stropi cu aghiasmă.

și-au spus aceste lucruri unul altuia, adică în a șaptea zi a lunii Nahasse (31 august), Ana a zămislit-o pe Stăpâna noastră Maria, în ziua pe care a binecuvântat-o Dumnezeu. Fericit este cel ce va îmbrăca pe cel gol. Fericit este cel ce va hrăni pe cel flămând. Fericit este cel ce îl va elibera pe cel ce este în închisoare. Fericit este cel ce îl va cerceta pe cel bolnav în ziua aceea, căci el va dobândi partea sa în împărăția cerului împreună cu Ioachim și Ana și cu Maria Feciaora, acum și pururi și în vecii vecilor. Amin.

Iar după șase luni, când s-a făcut cunoscut că fericita Ana a zămislit, rudele lui Ioachim, soful ei au auzit despre aceasta și au venit la ea și au zis: „Este lucrul pe care l-am auzit despre tine (adevărat)? Ce ți s-a întâmplat acum, când zilele (nașterii de prunci) ți-au trecu?” Și era acolo o oarecare femeie printre rudele Anei, care era oarbă de un ochi și a atins ea pântecele Anei, zicând: „E adevărat ceea ce am auzit? Sora mea, cum poți zămisli fiind o femeie bătrână?” Iar după aceea, femeia și-a atins ochiul care era orb și de îndată și de îndată i s-a deschis și a văzut lumina. Atunci i-a zis ea Anei: „O, Ano, binecuvântată ești tu pentru că ai luat în pântecele tău prunc care, în timp ce este nenăscut, poate să vindece pe cei bolnavi; iar când se va face văzut și va ieși din tine, cât de mulți oameni vor fi cei pe care îi va vindeca!” Și mulți bolnavi au venit și s-au atins de Ana, tot așa cum a făcut femeia, iar ei au fost făcuți sănătoși și și-au revenit din bolile lor; iar acest lurcu a devenit o problemă grea pentru bătrânii lui Israel.

Acest fragment arată dragostea Maicii Domnului față de cei bolnavi și suferinzi. De aceea noi trebuie să o chemăm în rugăciuni cât mai des pentru a ne vindeca rănille trupești și sufletești.

Preot Andrei Zaiet

Intrarea în biserică ridicată pe locul unde s-a născut Maica Domnului, la Ierusalim. Biserica se află la intrarea pe Poarta Leilor. Locașul este de secol XIX, ridicat pe ruinele celor mai vechi.

Evenimente

Miercuri 1 septembrie - începutul anului bisericesc - ora 10:00 - Tedeum

Miercuri 8 septembrie - Nașterea Maicii Domnului - ora 08:30 - Utrenia și Sfânta Liturghie

Duminică 12 septembrie, la încheierea Sfintei Liturghii săvârșim slujba de binecuvântare a elevilor și școlarilor.

Martți 14 septembrie - Înălțarea Sfintei Cruci - ora 08:30 - Utrenia și Sfânta Liturghie, Sfințirea Mică a Apei.

Începutul anului bisericesc

Știm că anul bisericesc nu începe la aceeași dată cu anul civil. Deși Biserica săvârșește în ziua Anului Nou îndătinatul Te Deum pentru începutul și pentru întreaga curgere a anului civil, care începe la 1 ianuarie, trebuie știut faptul că anul bisericesc, spre deosebire de cel civil, începe la 1 septembrie.

Data de 1 septembrie, ca început al anului bisericesc, a fost împrumutată de la evrei, care începeau atunci anul civil, numit și Indictionul, așa cum apare menționat și în Sinaxarul din Minei, în ziua de 1 septembrie. Cultul creștin, având un caracter mixt, iudeo-creștin, și-a însușit în rânduiala sa cadrele exterioare ale Legii Vechi, despre care Însuși Mântuitorul Hristos zicea: „N-am venit să stric, ci să împlinesc“ (Matei 5, 17), adică să desăvârșească Legea dată prin Moise poporului ales. După cum aflăm din textul Sinaxarului din Minei, Indictionul era cunoscut și la romani, care începeau noul an de la această dată (Mineiul pe Septembrie, p. 22).

Un al doilea motiv pentru care ziua de 1 septembrie a fost așezată ca zi a începutului de an bisericesc este tradiția potrivit căreia, în această zi, Mântuitorul Iisus Hristos Și-a început activitatea Sa publică, intrând în sinagogă și citind cuvintele prorocului Isaia, care profețeau despre Persoana Sa dumnezeiască: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns ca să binevestesc săracilor; M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima; să propovăduiesc robilor dezrobirea și celor orbi vederea; să slobozesc pe cei apăsați. Și să vestesc anul plăcut Domnului“ (Isaia 61, 1-2 și Luca 4, 18-19).

În fine, al treilea motiv pentru care ziua de 1 septembrie este socotită ca ziua de început a anului bisericesc este tradiția moștenită din Legea Veche, potrivit căreia în această zi a lunii septembrie a început creația lumii.

Înălțarea Sfintei Cruci, ziua biruinței și a anticipării Învierii

Sfânta și cinstita Cruce pe care o sărbătorim este de fapt lemnul Crucii pe care Domnul Hristos a fost răstignit pentru mântuirea noastră. Precum se știe, cinstirea Sfintei Cruci începe din timpul Apostolilor.

Sfântul Apostol Pavel scria galatenilor, vorbind despre taina Crucii: „Iar mie, să nu-mi fie a mă lăuda decât numai în Crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine și eu pentru lume” (Galateni 6, 14). Iar, în altă parte, tot el spune: „Cuvântul Crucii, pentru cei ce pier este nebulnie, iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 1, 18).

Cu această cinstire față de taina Crucii au străbătut creștinii tot timpul prigoanelor, trei sute de ani, până în vremea când a ajuns împărat la Roma Constantin cel Mare (306-337). Vremea marelui împărat, la rândul ei, a fost pentru creștinătate ca o adevărată naștere din nou a evlaviei față de Sfânta Cruce, moștenită de la Apostoli.

Mai întâi împăratul Constantin însuși s-a creștinat, printr-un semn ceresc, ca și Sfântul Apostol Pavel pe drumul Damascului, și anume prin arătarea, în amiaza zilei, pe cer, a semnului Sfintei Cruci, alcătuită din stele și cu îndemnul din stele alcătuit: „Prin acest semn vei învinge!”. Deci, văzând în aceasta un semn dumnezeiesc, împăratul porunci meșterilor lui și făcând cruce mare din aur și din pietre scumpe, după chipul ce se arătase, porunci ca acest semn să meargă înaintea oștilor sale. Iar după ce a biruit oastea lui Maxențiu, în anul 312, la Podul Milvius, pe Tibru, marele Constantin a intrat biruitor în Roma. În anul următor, el a dăruit libertate creștinilor prin edictul de la Mediolanum (Milano), din anul 313.

Un alt fapt de sporire a evlaviei către Sfânta Cruce, fără de asemănare, a fost descoperirea la Ierusalim, tot în acest timp, a lemnului Crucii, pe care a fost răstignit, pentru noi, Hristos Domnul. Se știe că, ajuns singur stăpânitor peste toată împărăția romanilor, marele Constantin a trimis pe maica sa, Sfânta Elena, în Țara Sfântă, spre cercetarea și înnoirea Sfințelor Locuri și spre căutarea lemnului Crucii Domnului.

Deci, pe când se săpa pământul pentru temeliele marii biserici a Învierii Domnului, prin dumnezeiasca purtare de grijă s-au aflat, nu departe de Sfântul Mormânt, trei cruci, adică Crucea lui Hristos și cele două cruci pe care au pățimit tâlharii.

Și nu numai crucile, ci și piroanele le-au aflat. Deci, neștiind împărăteasa și întrebându-se care să fi fost Crucea Domnului, s-a arătat prin minunea ce s-a făcut cu o fecioară moartă ce o duceau la îngropare, că a înviat-o cu puterea Crucii lui Hristos, iar celelalte cruci nu au arătat niciun semn de minune.

Și s-a închinat împărăteasa Crucii lui Hristos și a sărutat-o și, împreună cu ea, tot poporul. Și, neîncăpând tot poporul să se închine, s-a rugat mulțimea ca măcar să o vadă și să fie

În imaginea din dreapta este altarul primei biserici pe care a ridicat-o Sfânta Elena în Țara Sfântă, când a aflat lemnul Sfintei Cruci. Statuia de pe altarul franciscan o închipuie pe Sfânta Elena care îmbrățișează Sfânta Cruce și a fost donată de Împăratul Ferdinand I al Austriei. În partea dreaptă a altarului catolic se află locul de închinare ortodox, deasupra unei pietre pe care este inscripționată Sfânta Cruce se păstrează fragmente de frescă de secol XII.

binecuvântată. De aceea, s-a urcat atunci fericitul Macarie, episcopul Ierusalimului, pe un amvon înalt și a ridicat cinstita Cruce a Domnului, pe care văzând-o poporul a început a striga: „Doamne, miluiește!”.

Și a fost descoperirea aceasta a Crucii Domnului ca o zguduire a întregii creștinătăți și, de atunci, a început a se prăznui în fiecare an Înălțarea Cinstitei Cruci, la 14 septembrie.

Alt fapt care a mărit cinstirea Sfintei Cruci a fost arătarea semnului Crucii Domnului pe cer la Ierusalim, pe vremea împăratului Constanțiu, fiul marelui Constantin (337-361), în Duminica Cincizecimii, la 7 mai 351, pe la ceasul al treilea din zi. Și a stat acest semn al Crucii, mai luminat decât soarele, deasupra muntelui Golgota și tot poporul privea, minunându-se cu mare teamă.

De acest semn minunat a înștiințat Sfântul Chiril, episcopul Ierusalimului, prin scrisoare, pe împăratul Constanțiu, sfătuindu-l spre dreapta credință, că era arian; iar Sozomen istoricul scrie că, din arătarea aceasta a Crucii pe cer, mulți s-au încredințat că Hristos este Mesia și au venit la dreapta credință, văzând ei că aceasta nu este alcătuită de oameni, ci de Duhul Sfânt, fiind mărturisită cu semne din cer.

A sporit, în sfârșit, cinstirea Sfintei Cruci și prin biruința ei asupra perșilor, pe vremea împărăției lui Heraclie (610-641). Perșii au

cucerit Ierusalimul în anul 614 și l-au jefuit, luând între alte odoare de preț și lemnul Sfintei Cruci și ducându-l în capitala lor, la Ctesifon. Dar împăratul Heraclie a trecut la luptă și a învins peste tot.

Perșii au fost siliți să aducă înapoi, la Ierusalim, lemnul Crucii, care a fost încredințat, în anul 629, Sfântului Zaharia, patriarhul Țării Sfinte. În anul 633, împăratul Heraclie a mutat cea mai mare parte din lemnul Crucii, de la Ierusalim, în capitala sa, Constantinopol.

Dar de atunci, la Înălțarea Sfintei Cruci, la 14 septembrie, se prăznuiește și această biruință a Crucii Domnului asupra perșilor. În afară de acest praznic, Biserica Ortodoxă cinstește, de încă trei ori pe an, Sfânta Cruce: în a treia duminică din Postul Mare, la 7 mai și la 1 august.

Din multă evlavie, lemnul Sfintei Cruci a fost împărțit în părțicle mici și trimis la diferite biserici. Dar, ca „putere a lui Dumnezeu”, Crucea Domnului rămâne una și păstrează în lume taina și lucrarea ei, vie și întreagă.

Ea rămâne în veci cel mai sfânt Altar al celei mai înalte Jertfe: dumnezeiasca Jertfă a Răscumpărării lumii întregi și a noastră, a tuturor, o dată pentru totdeauna. Acestei Cruci prin care se arată „puterea lui Dumnezeu” ne închinăm spunând: „Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne, și sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim”. Amin.